

Sygn. akt IV Ka 713/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariusz Górski
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale Eligiusza Wnuka Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2018 r.

sprawy W. P.

syna T. i K. z domu Z.

urodzonego (...) w G.

oskarżonego z art. 209 § 1 a kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

z dnia 11 września 2018 r. sygnatura akt III K 536/18

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IV Ka 713/18

UZASADNIENIE

W. P. oskarżony został o to, że w okresie od września 2015 roku do 24 października 2017 roku oraz od dnia 8 stycznia 2018 roku do dnia 30 maja 2018 roku w W., woj. (...) uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 3 listopada 2011 roku sygn. akt IV RC 761/11 powodując powstanie zaległości stanowiącej równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych czym naraził S. i A. P. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1 a kk

Wyrokiem z dnia 11 września 2018 roku sygnatura akt III K 536/18 Sąd Rejonowy w Wałbrzychu uznał oskarżonego W. P. za winnego tego, że:

I. w okresie od 1 września 2015 r. do 24 października 2016 r. w W. woj. (...) uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 3 listopada 2011

r. o sygn. akt IV RC 761/11 powodując powstanie zaległości stanowiącej równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych czym naraził S. i A. P. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

II. w okresie od 8 stycznia 2018 r. do 30 maja 2018 r. w W. woj. (...) uchylał się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 3 listopada 2011 r. o sygn. akt IV RC 761/11 powodując powstanie zaległości stanowiącej równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych czym naraził S. i A. P. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

to jest za winnego popełnienia czynów z art. 209 §1a kk i za to na podstawie powołanego wyżej przepisu, przy zastosowaniu art.91 § 1 kk wymierzono oskarżonemu karę 1 roku ograniczenia wolności polegającą na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym, oraz zobowiązano go do łożenia na utrzymanie S. P. i A. P.

Wyrok ten zaskarżył w całości prokurator, zarzucając m:

I. obrazę art. 343 §7 kpk, która miała wpływ na treść orzeczenia, poprzez uwzględnienie, mimo braku ku temu podstaw, wniosku prokuratora wniesionego w trybie art 335 §2 kpk, który zawierał opis i kwalifikację czynów, które nie zostały zarzucone oskarżonemu w akcie oskarżenia, to jest dwóch czynów z art. 209 §1a kk popełnionych w okresie od września 2017 roku do dnia 24 października 2017 r. oraz w okresie od 8 stycznia 2018 r. do 30 maja 2018 r. w miejsce jednego czynu z art. 209 §1a kk popełnionego w dwóch okresach czasu.

II. obrazę prawa procesowego, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 413 §1 pkt.4 kpk, polegającą na przytoczeniu w wyroku z dnia 11 września 2018 r. opisu i kwalifikacji prawnej czynu błędnie wskazanej przez oskarżyciela publicznego we wniosku o skazanie oskarżonego złożonego w trybie art 335 § 2 , podczas gdy każdy wyrok powinien zawierać przytoczenie opisu czynu i kwalifikacji prawnej, którego popełnienie zostało zarzucone oskarżonemu w akcie oskarżenia, co miało wpływ na treść orzeczenia

Tym samym apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Sąd zważył co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie.

Zasadny jest zarzut naruszenia art. 343 §7 kpk polegający na uwzględnieniu wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 §2 mimo braku podstaw ku temu.

W akcie oskarżenia, oskarżonemu zarzucono popełnienie jednego czynu wyczerpującego dyspozycję art. 209 §1a kk w dwóch różnych okresach czasu. Sąd I instancji wydając wyrok na posiedzeniu całkowicie pominął powyższe i odniósł się wyłącznie do błędnego w efekcie wniosku prokuratora złożonego w trybie art. 335 § 2 kpk, którym postulowano skazanie W. P. za dwa odrębne występki z art. 209 § 1 a kk, popełnione w warunkach art. 91 § 1 kk; choć w takiej sytuacji należało sprawę rozpoznać na rozprawie, na zasadach ogólnych, a to zgodnie z art. 343 § 7 kpk.

W tej sytuacji jedynym możliwym rozstrzygnięciem jakie mógł wydać Sąd Okręgowy było uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.